

3 K miesięcznie
z odsyła.

Niemcech miesięcznie 2 m.
50 ł; za granicą 4 fr

Cena numeru **12h**
pojedynczego

Redakcja otwarta są wolne od
płaty pocztowej. — Redakcja
kopii nie zwraca i bezimiennych
listów nie uwzględnia.

NAPRZOD

Organ centralny polskiej partii socjalno-demokratycznej.
Wychodzi codziennie o godzinie 6 wieczorem.

Redakcja i Administracja
Kraków, Dunajewskiego 5.
Telefon Redakcji Nr. 396.
Telefon Administracji Nr. 310
Konto czekowe Nr. 34095.
Fach pocztowy na listy Nr. 116.
Adres telegr.: Naprzód Kraków.

Dział inseratowy:
ul. Grodzka L. 13, II. p.
Telefonu Nr. 1354.
Konto czekowe 910.

Ceny ogłoszeń: Za miejsce pierwszego
półtom pierwszy raz 40 h,
następny 30 h; w nadmiarze 1 K.

Zjazd cesarzy i wznowienie sojuszu Austrii z Niemcami. Znowu t. zw. austro-polskie rozwiązanie na porządku dziennym? — Krym dla Turcji. — Nowy list cesarza Karola.

Hegemonia niemiecka w Austrii.

II.

Polityczne i gospodarcze znaczenie związku
„Europy środkowej” dla Austrii.

Wraz ze zmianą politycznego charakteru dwu-
przymierza,

od r. 1908 zmieniły się także stosunki gospodarcze
Austro-Węgier do Niemiec.

Ponieważ od tegoż roku rynki pieniężne krajów
zachodnich zostały dla monarchii zamknięte, mu-
siała ona wszystkie swe zobowiązania dłużne za-
ciągać u Niemiec. Jeżeli wojna potrwa tylko do
końca r. 1918, dług Austro-Węgier w Niemczech
wynosić będzie najmniej 15 miliardów koron,
procenta roczne wyniosą około 900 milionów, co
wraz z saldem biernym bilansu wymagać będzie
corocznie zagranicznej pożyczki w kwocie 1.300
milionów koron. Prócz tego po wojnie monarchia
będzie zmuszona sprowadzać w olbrzymich ilo-
ściach surowce i artykuły żywności z zagranicy —
oczywiście na kredyt, a kredyt ten znaleźć może
tylko znowu w Niemczech.

Lecz na taką wielką ofiarę — na odroczenie ro-
cznych spłat 1.300 milionowych i na użyczenie no-
wych kredytów Niemcy, które same będą potrze-
bowały wielkich sum dla sprowadzania surowców
i żywności, zgodzić się tylko mogą w zamian

za bardzo wielkie gospodarcze, militarne
i polityczne koncesje ze strony Austrii.

Jakież to skutki pociągnie za sobą?

1. Austrija musi zrezygnować z ochrony swego
przemysłu wobec konkurencji Niemiec. Wiele ga-
łęzi austriackiego przemysłu zostanie przez to po-
hamowanych w rozwoju.

2. Niemcy, Austrija i Węgry muszą ustanowić
wspólną taryfę cłową i wspólnie zawierać układy
handlowe z innymi krajami. Przeprowadzenie i u-
stalenie taryfy cłowej i układów z charakteru ich
ściśle politycznej wspólności musi być zawarte
przez rządy, a zatem wpływ parlamentów na
politykę gospodarczą znacznie osłabnie.

3. Wspólność gospodarcza, idąca w parze z ści-
słą wspólnością polityczną obu mocarstw sprawi,
że zagranica związek tak zw. „Europy centralnej”
zwalczać będzie nie tyle ze względu na gospodar-
cze skutki, jak właśnie ze względu na polityczne
znaczenie tego związku. To w znacznej mierze
ograniczy import z zagranicy i osłabi rozwój go-
spodarki ludowej.

4. Monarchia musi dostosować swój system u-
rządzeń siły zbrojnej do Niemiec.

5. Ponieważ słowiańskie narodowości będą opie-
rały się takiej polityce, musi być utrzymana hege-
monia niemieckiej burżuazji w Austrii, madziar-
skiej oligarchii na Węgrzech. Wobec tego

stanie się niemożliwa demokratyzacja życia
państwowego i przekształcenie Austro-Węgier
w związkowe państwo narodowościowe.

Drugą możliwością jest poszukanie kredytów
nie w Niemczech, lecz w krajach koalicji i opar-
cia odbudowy wewnętrznej na wydajnej pomocy
tychże krajów. Lecz nawiązanie w tym celu bliż-
szych stosunków z koalicją doprowadziłoby mu-
siało do rozluźnienia ścisłego związku z Niemca-
mi, do zawarcia takiego pokoju, któryby nie po-
zostawiał monarchii w stałym stosunku nieprzy-
jaźni względem dotychczasowych przeciwników.
Dwuprzymierze musiałoby zostać zredukowane do
znaczenia, jakie miało przed r. 1908, co — wo-
bec rozpadnięcia się kolosa rosyjskiego — w prak-
tyce pozostałoby bez znaczenia.

Chodzi teraz o to,

za którą z tych dwóch ewentualności ma się
wypowiedzieć soc. demokracja?

Czy za najściślejszym związkiem z Niemcami,
za bezwzględnym stopieniem się w tak zw. „Euro-
pie środkowej”, czy tylko za związkiem o chara-
kterze takim, jaki posiadało dwuprzymierze w la-
tach 1879—1907?

Pokój brzeski wciągnął w sferę interesów nie-
mieckich cały obszar oderwanych od Rosji kra-
jów — od morza Białego aż po morze Czarne.
Polityka niemiecka, rozumiejąc, że jak długo nad
tymi narodami ciążyć będzie czar i wpływ rewolu-
cji rosyjskiej, nigdy nie zgodzą się one na bliż-
szy związek z Niemcami,

zmierza do wyteplenia rewolucji,

a co za tem idzie demokratyzacji i w tym celu
posługuje się potęgą swego oręża. Tak w Fin-
landyi wparły Niemcy białą gwardyę, druzgo-
cąc klasę robotniczą, tak w Estonii, Inflan-
tach i Kurlandyi oparły się na niemieckich
baronach przeciw chłopskiej ludności tubylczej,
podobnie postępuje się na Litwie, w Polsce,
Ukrainie i w Rumunii: wszędzie żywiły
posiadające wygrywane są przeciw rzekomemu
widmu rewolucji, a właściwie przeciw demo-
kracji.

W Austro-Węgrzech dążą Niemcy do ugrunto-
wania hegemonii niemieckiej burżuazji i madziar-
skiej szlachty.

Tak więc na olbrzymim obszarze między Hel-
singforem a Serajewem, między Charkowem a
Bregencją, Niemcy przez swe imperyalistyczne in-
teresy

są zmuszone do skierowania całego swego
wpływu przeciw demokracji

a Austrija będzie musiała im w tem sekundować.
Wobec tego — wywodzi tow. Karol Mann (pse-
udonim) w „Kampfie” — dla partii soc. demo-
kratycznej nie może istnieć żadna wątpliwość co
do swego stanowiska: musi ona

wypowiedzieć się przeciw „Europie środkowej”.
Demokracja — jak konkluduje K. Mann — nie
może urzeczywistnić niemieckiego ideału ścisłego
połączenia się wszystkich Niemców Austrii i
Rzeszy za pomocą systemu hegemonii, któryby
czternaście obcych ludów poddawał niemieckie-
mu zwierzchnictwu.

Krym rezerwowany dla Turcji?

Kijowskie „Widrożdenja” przyniosło nastę-
pującą wiadomość:

„Dowiedzieliśmy się z pewnych źródeł, że
jedno z zaprzyjaźnionych z nami mocarstw,
zgodnie z traktatem pokojowym w Brześciu,
oświadczyło swoje pretensje do Krymu. Skut-
kiem tego

władze ukraińskie uważają za niepotrzebne
dalsze trzymanie swego wojska na Krymie”.

Ponadto pisma kijowskie przyniosły następu-
jące oficjalne zawiadomienie ukraińskiego szta-
bu generalnego:

Dnia 27 kwietnia. Skutkiem okoliczności poli-
tycznych, oddziałom brygady zaporoskiej roz-
kazano opuścić Krym i odejść do stacji Dzen-
koj. Dnia 28 kwietnia. Oddziałowi atamana Na-
tijewa rozkazano odmaszerować do Perekopu.

Niewątpliwie, że Turcja posiada pewne legi-
tymacje do domagania się Krymu, gdyż tatar-
zy krymscy byli holdownikami jednowierczej
z nimi Turcji, a panowanie Rosji na Krymie
ustaliło się przemocą.

Dzisiaj jednak problem Krymu nabiera szcze-
gólnej wagi: tu bowiem wytworzyła się podsta-
wa czarnomorskiej floty rosyjskiej — w porcie
wojennym Sebastopolu.

Turcja, mająca w rękach klucz cieśnin dar-
danelskich, wzmocniona na półmocy Czarnego
Morza pobrażem Krymu, otrzymawszy na Kau-
kazie najlepszy port tamtejszy Batum, mając
południowe obramowanie tegoż morza Czarne-
go, wyrosłaby na państwo najsilniej tu repre-
zentowane, mogące przytem zamknąć wyjazd na
(posiadając Kiercz i Jenikale) Morze Czarne ze
wszystkich portów przy morzu Azowskiem.

Nic dziwnego, że los Krymu wywołuje silny,
niepokój u innych zainteresowanych.

„Dilo” imieniem Ukraińców podnosi, że am-
putacja Krymu podcięłaby egzystencję ukraiń-
skiej floty wojennej, a co zatem idzie, wysta-
wiłaby na niepewne losy i flotę handlową
Ukrainy.

Z drugiej strony rosyjski komisarz dla spraw
zagranicznych Cziczerin, reagując wówczas na
pretensje Ukraińców, uważa, że Krym nikomu
odstąpionym być nie może. Wedle traktatu w
Brześciu, flota czarnomorska należy do repu-
bliki rosyjskiej, co samo przez się już przesą-
dzało sprawę przynależności i podstawy dla tej
floty.

Komisaryat wskazał też na utworzenie się re-
publiki taurydzkiej, należącej do związku ro-
syjskiego.

Z trzech stron zatem rozwinęła się rywaliza-
cja o Krym.

O dyktaturę wojskową w Anglii.

Afera Maurice—Lord George.

Atak niemiecki na zachodzie zastał armię an-
gielską silną i waleczną, lecz nieprzygotowaną je-
szcze aż do tak wielkiego uderzenia. Poniesiono lo-
kalną klęskę taktyczną, chociaż nie dano Niem-
com przebić frontu, który elastycznie się wygiął
i złamać się nie dał, chociaż przysporzono ata-
kującym strat nie mało.

Taki stan nieprzygotowania ze strony angiel-
skiego dowództwa nie mógł pozostać bez echa,
tam w kraju wyspiarzy — w ojczyźnie Lord Geor-
gea, tego faktycznego politycznego i wojskowego
wodza Anglii.

O to właśnie wojskowe jego „dowództwo” rzecz
chodzi.

Nie potrzebujemy czytelnikowi przedstawiać
znanego mu całego obrazu licznych i długotrwa-
łych walk i tarcia między cywilno-wojskową wła-
dzą Georgea a angielskimi sferami wojskowymi,
dążącymi do wyrwania z rąk premiera wojskowej
dyktatury, nie licząc się przytem z środkami.

Jednakowoż Lord George potrafił zawsze obro-
nić się przed wszelkimi zamachami na swą wła-
dzę i zgnił wszelkich przeciwników, czy to sze-
fa sztabu Robertsona, czy generałów lotnictwa
Frencharda i Hendersona i wielu, wielu innych.

Ostatnio wystąpił na widownię nowy jego prze-
ciwnik.

Był nim generał Maurice,

rzeczoznawca wojskowy, przydzielony premiero-
wi, pełniącemu obowiązki szefa angielskiej misji
wojskowej w radzie wojennej koalicji. Maurice
postawił Georgeowi szereg zarzutów, które zna-
lazły wreszcie swe echo w angielskim parlamencie.

Lord George potrafił i teraz odeprzeć je w spo-
sób stanowczy i odrzucające wszelkie wątpliwości,
przyjęty oklaskami posłów.

Na dwa główne zarzuty — fałszywego informo-

wania opinii publicznej, w sprawie położenia wojennego, oraz przedłużenia angielskiego frontu, uchwalonego rzekomo na radzie wojennej koalicji, Lord George dał druzgocące przeciwnika wyjaśnienia:

że cyfry, podawane przez ministra polegały na złych informacjach, obowiązkiem jednak Mauricea było przede wszystkim zwrócić mu w drodze służbowej uwagę na to, że jest źle poinformowany. Zresztą, informacje rządu pochodziły z własnego biura Mauricea i udzielone zostały w jego obecności, a jednak prawdziwości cyfr nie zaprzeczył; co się tyczy drugiego zarzutu, to generał Maurice nie może wiedzieć, co zostało uchwalone na wiersalskiej radzie wojennej, gdyż podczas obrad znajdował się wprawdzie w budynku, ale nie w sali, gdzie się obrady toczyły. W sali zastępował Anglię sam Lord George.

Epilog całej sprawy jest znany.

Generała Maurice postanowiono oddać pod dyscyplin. sąd wojskowy, który jego zarzuty uznał za oszczerstwo i nakazał spensjonowanie niefortunnego przeciwnika wojskowej władzy Georgea.

Z frontów wojennych.

Front włoski.

urzędowy komunikat austr. gener. sztabu donosi o wtargnięciu ataku włoskiego do pozycji austriackich na Monte Corno.

Atak ten miał miejsce w nocy z 10 na 11 b. m. w odcinku frontu w południowym Tyrolu. Pasma alpejskie Pasubio (2236 m.), które przechodzi w północno-zachodniej części w t. zw. Col Santo (2114 m.), spada stromo w kierunku zachodnim w dolinę Vallarsa. Spad ten przecina Val dei Fosci.

W pobliżu wznosi się Monte Corno, o dwóch szczytach: północnym 1801 m. i południowym 1765 m.

Monte Corni od maja 1916 r. było w posiadaniu wojsk austriackich. Dopiero 11 b. m. dostało się w ręce Włochów.

Jednakowoż, jak ten sam komunikat austriackiego sztabu gener. donosi, kontratak austriacki zdołał tego samego dnia wyrzucić Włochów z zajętych pozycji.

Na zachodzie.

Walki piechoty i częściowe ataki angielskie o czysto lokalnym charakterze.

Machinacje monarchistyczne w Finlandyi.

Widoki monarchizmu.

Według wszelkich danych gorliwa akcja, prowadzona z zewnątrz na rzecz wprowadzenia ustroju monarchicznego w Finlandyi nie ma większych widoków powodzenia i trudno będzie pół oficjalnym i nieoficjalnym głosom prasy niemieckiej przekonać zagranicę o monarchicznym usposobieniu Finlandczyków, a tymczasem o potrzebie monarchicznego rządu. — Wynurzenia redaktora młodofinńskiego organu w Helsingforsie, które przytacza „Dagens Nyheter”, stwierdzają, że parlamentarne widoki dla monarchizmu są niekorzystne, a także nastrój ludności w kraju jest republikański. W sejmie, gdzie znajduje się tylko 130 posłów, usposobienia są podzielone: do monarchistów należą Szwedzi, większość starofinów i mniejszość młodofinów, jakoteż część agraryuszy. Natomiast senat ma zdecydowaną większość monarchistyczną.

Sejm będzie w najbliższym czasie obradował nad formą rządów. Dla bezpośredniego wprowadzenia monarchii potrzebna jest większość 2/3, której oczywiście monarchiści i ich „opiekunowie” nie osiągną. Przy przeprowadzeniu nowych wyborów, któreby dały pełną liczbę członków sejmiku, zwycięstwo monarchistów jest wykluczone.

Niemiecka akcja zbrojna zgniotła w Finlandyi rewolucję i przygotowała tron, kandydatów do korony finlandzkiej nie brakuje również; wszystko poszłoby upragnionym torem, tylko — lud finlandzki nie chce króla.

Jaką rolę odgrywa właściwie partya Scheidemanna?

Manifest socjalistów francuskich. — Niem. soc. dem. sama wyklucza się z Międzynarodówki.

Francuska agencja Havasa donosi, że 40 członków parlamentarnej grupy socjalistycznej podpisało manifest, w którym wyrażają zgodę na artykuł, ogłoszony przez Brantinga w „Sozialdemokraten”, w którym ten wywodzi, że dawna (Scheidemanna) partya socjalno-demokratyczna nie-

miecka przez oświadczenie swe, ogłoszone dnia 11 kwietnia w „Vorwaerts”,

sama wyklucza się z międzynarodówki.

Manifest przyjmuje to wyznanie wspomnianej partyi do wiadomości, któremu ta uznaje się współwinną w wielkich przedsięwzięciach pangermańskich.

Teraz — powiada manifest — stworzoną została oślepiająca jasność. Lecz na to potrzeba było marszu naprzód wojsk niemieckich, trzeba było wiary w bliskie stanowcze rozstrzygnięcie przy pomocy siły, aby dawna partya wyrzekła się wszelkiego fałszywego pozoru i

aby wreszcie można pojąć rolę, jaką odgrywa od blisko czterech lat.

Manifest stwierdza, że przyłączenie się tej partyi do rządu cesarskiego mieściło się w polityce tej partyi, którą ona ujawniła w dniu 4 sierpnia. Od tego dnia partya ta odłączyła się od socjalizmu i międzynarodowej solidarności.

Zgromadzenie salinarzy.

We czwartek i niedzielę odbyły się w Wieliczce i Bochni liczne zgromadzenia robotników salinarnych; o stosunkach aprowizacyjnych i o organizacji przemawiał tow. poseł dr E. Bobrowski. Na obu zgromadzeniach uchwalono jednogłośnie przystąpić masowo do organizacji zawodowej. W sprawie aprowizacji uchwalono domagać się:

1. Pełnego zaprowiantowania przez rząd, a w razie niemożności spełnienia przez rząd tego obowiązku;
2. Otwarcia granic Królestwa Polskiego.
3. Prawa zakupu artykułów żywności w Galicji i Królestwie.
3. Udzielenia wydatnej jednorazowej zapomogi robotnikom, prowizyonistom, wdowom i sierotom.
4. Odpowiedniego rozszerzenia akcji zapomogowej (honowej), tak, by saliny bocheńskie otrzymały przynajmniej 150.000 K miesięcznie, a saliny wielickie przynajmniej 300.000 K.

Do organizacji zawodowej przystąpiło dotychczas w Wieliczce około 700 robotników.

Z ostatniej chwili.

Wiedeńskie nastroje.

W parlamentarnych kołach wiedeńskich panuje zastój. Jak donosi koresp. „Morgenztg.”, nie znaleziono jeszcze materialnej podstawy do stworzenia pewnej większości pracy. Ta większość musi obejmować i Polaków i Rusinów, co utrudnia sytuację. W niemieckich kołach robi się nastrój na rzecz tzw. austro-polskiego rozwiązania i wyraża się gotowość popierania postulatu Koła, aby Galicji nie dzielono. Poszukuje się więc formuły kompromisowej.

O reformę wyborczą w Prusiech. Rząd „gotów do kompromisu”.

W sejmie pruskim rozpoczęło się wczoraj trzecie czytanie przedłożenia o reformie wyborczej. Narodowi liberali zgłosili z pewną tylko zmianą odrzucony już w drugim czytaniu wniosek Lehmana w sprawie pluralnego prawa wyborczego.

Wicedyrektor ministerjalny dr Friedberg oświadcza, że rząd w ciągu drugiego czytania objawił gotowość do kompromisu na podstawie ogólnego prawa wyborczego. Wniosek Lehmana jest dla rządu nie do przyjęcia.

Ustawę w sprawie Izby panów przyjęto „en bloc”.

Dalszy ciąg głosowania dziś.

Mikołaj Mikołajewicz w niewoli niemieckiej.

Najnowsze depesze donoszą, że carowa wdowa rosyjska,

wielki książę Mikołaj Mikołajewicz,

Piotr Mikołajewicz i Aleksander Michajłowicz dostali się w ręce niemieckie w dobrach na Diubar na południe od Jałty na Krymie.

Byli oni tam strzeżeni przez 25 marynarzy i zupełnie odcięci od świata.

Jakie ewolucje przejdą teraz zamiary polityczne Niemiec wobec Republiki Wielkorusyjskiej nie wiadomo. W każdym razie Niemcy zechcą wykorzystać fakt, że w ich ręku znajduje się były generalissimus rosyjski i pretendent do carskiego tronu.

Przypominamy wobec tego dwa fakty:

że Niemcy lada dzień mogą wejść do Petersburga

i że dotychczasową nazwę „Ludowej Republiki Ukraińskiej” w bardzo krótkim czasie zmienili Niemcy na tytuł: „Państwo ukraińskie”.

Amnestya bolszewicka 1 maja.

Ag. pet. donosi: Na podstawie ogólnej amnestyi z 1 maja, wypuszczono na wolność wielką liczbę przestępców politycznych i kryminalnych, znajdującą się w więzieniach. W Petersburgu uwolniono byłych ministrów z czasów rządów Romanowów i Kiereńskiego. Wypuszczono Suchomlinowa i Puryszkiewicza. Ogółem wypuszczono z więzienia Kresty 200 osób.

Kiereński w Ameryce?

Według informacji budapeszteńskiego „Az Est” Kiereński przed kilku tygodniami wyjechał ze Szwecji do Ameryki.

KRONIKA.

Kraków, wtorek, 14 maja.

Jeszcze o słoninie i wieprzowinie. Wskutek protestu posła tow. Daszyńskiego przeciw insynuacji, że skonfiskowano u niego słoninę i wieprzowinę, Krajowy Urząd gospodarczy pismem do l. 18965 z 6 maja b. r. stwierdza urzędowo, że organ kontrolny został wprowadzony w błąd przez niewysledzoną osobę i dlatego urząd „odwołuje swoje pismo z 28 marca” w tej sprawie.

Pomożemy świetnemu Urzędowi gospodarczemu i donosimy, że ową „niewysledzoną osobą” był konduktor wagonów sypialnych, który wiozł tę słoninę i wieprzowinę z Kowla do Wiednia. Może teraz wypłaca mu 734'88 K, uzyskanych na licytacji?...

Transport ryb dla sprzedaży. Oddział aprowizacyjny Gal. Miejsk. Woj. Zakładu kredytowego otrzymał pierwszy transport świeżych ryb morskich „Łupaczy” (Schellfische). — Ryby będą sprzedawane w następujących sklepach: 1) w miejskiej jatce (Administracja akcyzy) ul. Kopernika 1, po cenie 4 K za 1 kg.; 2) w sklepie firmy „Jakoba Friedekera wdowa” plac Szczepański 9, po cenie K 4 20 h za 1 kg.; 3) we wszystkich sześciu sklepach Związku gospodarczego po cenie K 4.

Wiedeń ma jeszcze chleba. Zapowiedź, że niebawem w Wiedniu będzie wypiekany chlebek lepszej (i) jakości, nie sprawdziła się, jak żali się prasa wiedeńska. Chlebek wypiekany obecnie posiada 75 procent maki kukurudzianej.

Skargi dziwne. W Krakowie od dłuższego czasu wogóle niema chleba.

Nowa taryfa maksymalna węgla. Magistrat krakowski wydał dla naszego miasta następującą taryfę: Węgiel za 1 cetnar cłowy w składzie przy dworcu kolejowym przy poborze detalicznym (do 20 cetnarów cłowych) krajowy łącznie z węglem ostr.-mor. 3 K 30 h, zagraniczny (górn.-śląski) 4 K 20 h, brykiety 4 K 20 h, koks zagraniczny 6 K 20 h, mor.-ostr. 5 K 20 h.

W składzie drobnego handlu: W Starym Krakowie i Podgórzu (dzielnica I—VIII i XX) krajowy łącznie z węglem ostr.-mor. 4 K 30 h, zagraniczny (górn.-śląski) 5 K 20 h.

Z Huszt. Jak się dowiadujemy, rozprawa w Huszt odbędzie się w tamtejszym hotelu „pod koroną”, gdzie już przeprowadzają adoptacje dla celów rozprawy.

Przed nowymi rekwizycjami w Królestwie Polskim. Pomimo solennych przyrzeczeń ze strony niemieckich władz okupacyjnych, zażądano dostarczenia z terytorium okupacji niemieckiej 30.000 sztuk świń i 100.000 sztuk bydła rogatego. W najbliższym czasie mają się zwrócić Niemcy do Król. Pol. z żądaniem dostawy 12.000 koni.

Jeśli zważymy, że żądana ilość bydła stanowi przeszło 20 proc. stanu tych resztek, które kraj jeszcze posiada, zrozumimy niesłychane wprost przerażenie i oburzenie tamtejszych sfer włościańskich.

Jubileusz teatru Narodowego w Pradze. W dn. 15, 16 i 17 maja b. r. obchodzą Czesi pięćdziesięciolecie wego Narodniho divadla. Komitet wysłał do polskich organizacji, instytucji i poszczególnych osób liczne zaproszenia, między innymi także do P. P. S. D. Ostateczny termin wyjazdu ustalono na 14 maja.

„Taryba” rezygnuje z połudn. Suwalszczyzny. We wczorajszym liście warszawskim podano, iż litewska „Taryba” rezygnuje z czysto-polskich powiatów byłej gub. litewskiej — powinno być suwalskiej.

Do południowej Suwalszczyzny odnosi się więc i dalsza informacja o agitacji niemieckiej i nacisku na sokalsów.

Dr P. F. złożył na fundusz walki 50 K. na fundusz prasowy „Naprzodu” 50 K.

Zjazd cesarzy.

Komunikat urzędowy o ukończeniu obrad w głównej kwaterze niemieckiej był — jak donosi dzienniki — wczoraj przedmiotem bardzo ożywionych dyskusyj w całym wiedeńskim świecie politycznym. Nie ulega bowiem wątpliwości, że w kwaterze niemieckiej zapadły uchwały o doniosłości historycznej. Wykreślono tam, jak wynika z treści komunikatu, główne wytyczne przyszłego stosunku Austro-Węgier do Niemiec, czyli innymi słowy wzmocniono sojusz, opierając go równocześnie na nowych, o wiele głębszych i silniejszych podstawach. Rzeczą jest jasną — komentuje „Czas” — że sprawa ta także pod naszym specjalnym kątem widzenia jest niesłychanie ważną, bo z nią łączy się jak najściślej kwestya przyszłości Polski, a w szczególności problem t. zw. austro-polskiego rozwiązania.

W kołach parlamentarnych zapewniają, że hr. Burian bezpośrednio po świętach rozpocznie konferencję z polskimi i ukraińskimi przywódcami politycznymi.

Co do treści układów obiegają pogłoski, że zgodzono się rzekomo na ściślejszy sojusz polityczny, militarny i gospodarczy na przeciąg lat 25.

W komentarzach kół. bliskich ministerstwu spraw zagranicznych, niema jednak jeszcze żadnej wzmianki o czasie trwania nowego sojuszu. Natomiast wynika z wynurzeń kół poinformowanych, że nowy sojusz różni się zasadniczo od traktatu zawartego w r. 1879.

W myśl układów, teraz zawartych, wzajemna obrona nie odnosi się tylko do Rosyi, lecz do wszystkich ewentualnych nieprzyjaciół obu stron, zawierających układ.

Komunikat urzędowy pojawił się dopiero wczoraj w południe.

Dłuższy artykuł zamieszcza tylko „N. Fr. Presse”, która z wielkiem zadowoleniem wita wzmocnienie i pogłębienie sojuszu, przyczem między innymi zaznacza, że sprawa ta pozostaje w ścisłym związku z kwestyą politycznego stanowiska przyszłego Królestwa Polskiego.

Parlamentarne koła czeskie obawiają się wpływu zjazdu cesarzy na stosunki wewnętrzne w Austrii, a w szczególności na stanowisko rządu wobec Czechów.

Koła niemieckie przypuszczają — według koresp. „Nowej Reformy” — że wyniki konferencji w głównej kwaterze niemieckiej wpłyną dodatnio na stosunek Koła polskiego do rządu.

Co się tyczy prasy w Niemczech, to omawiając w „Berl. Tageblatt” podróż cesarza Karola do głównej kwatery niemieckiej — pisze Wolff: Austro-Węgry nie okazały zapewne skłonności do towarzyszenia Niemcom w nowej wojnie, w obronie anektowanych nad morzem Północnem i nad Bałtykiem obszarów. Wobec tego, że Niemcy dążyli do nowej konstelacji politycznej uważać muszą za zamkniętą, będą musiały same zbroić się dalej ku obronie zdobytych obszarów. Ogromne ciężary, spowodowane zbrojeniami, będą jednak trwale utrudniać rozwój gospodarczy...

Wiedeńska „Morgenzeitung” donosi: W kołach parlamentarnych obiegają pogłoski, że rząd niemiecki podczas obrad w wielkiej kwaterze zgodził się na austro-polskie rozwiązanie pod warunkiem, że Austro-Węgry i Niemcy zawrą na 15 lat militarną konwencję. Stworzenie unii personalnej między Polską a Austro-Węgrami stoi na porządku dziennym.

Drugi list cesarza Karola.

Paryski korespondent „Manchester Guardian” donosi: Drugi list cesarza Karola widocznie jest ważniejszy, aniżeli pierwszy. W drugim liście wyraża cesarz Karol przekonanie, że zdoła nakłonić Austro-Węgry do zawarcia pokoju pod warunkiem, że koalicya ograniczy swoje żądania terytoryalne do Alzacyi i Lotaryngii. Okupowane obszary naturalnie muszą być opróżnione, przywrócić musi być niezawisłość i suwerenność Belgii. Cesarz oświadcza, że zapewnił sobie już zgodę Bułgaryi i prosi, by przestrzegano ściśle prywatnego charakteru listu.

Rząd francuski zapewnił słowem honoru, że nie zdradzi tego charakteru. Poincaré w czasie rokowań zaproponował, by monarchia w drodze zamiany za Śląsk odstąpiła Włochom Tryest i Trydent.

Cesarz Karol odpowiedział, że istnieją bardzo poważne wątpliwości przeciw temu, mianowicie ponieważ monarchia ma w ręku Trydent, a Francya nie obsadziła Śląska.

Ribot odpowiedział na pytanie, przedstawione mu przez komisję dla spraw zagranicznych, że

mał do wyboru między odrzuceniem propozycji monarchii

a zerwaniem z Włochami.

Ribot przyznał, że Lloyd George dopiero po długich wahaniach zgodził się na odmowną odpowiedź, jak tego sobie życzył Sonnino.

Jak c. k. Biuro korespondencyjne z miarodajnego źródła donosi, wymieniony w powyższym artykule list cesarza Karola nie istnieje. Odnosna wiadomość oznacza jako „machinację ententy”.

Umowa gospodarcza z Rumunią.

Umowa gospodarcza z Rumunią.

Wczoraj ogłoszono specjalne umowy co do poszczególnych kwestyj gospodarczych, pozostających w związku z traktatem pokojowym z Rumunią. Pierwsza dotyczy umowy w kwestyach naftowych między mocarstwami centralnymi a Rumunią.

Druga zawiera umowy gospodarcze, według których Rumunia sprzedaje Niemcom i Austro-Węgrom nadwyżki zboża wszelkiego gatunku, jakoteż owoców, dających olej, paszy, owoców strączkowych, drobiu, bydła, mięsa, przędzy i wełny. Ze zniw roku 1918 i 1918 zboża na chleb może być aż do 60 proc. ogólnej ilości dostarczono także w postaci młwa.

Przez siedm lat następnych po roku 1919 zobowiązuje się Rumunia nadwyżki powyższych artykułów dostarczać Niemcom i Austro-Węgrom, jeżeli te zażądają ich.

Aby zapewnić dotrzymanie traktatu powyższego,

wyda Rumunia zakaz wywozu produktów, których ma dostarczyć.

Jeżeliby Austro-Węgry i Niemcy żądały tylko części nadwyżki zbioru, zakaz wywozu ma tak długo obowiązywać, dopóki nie będzie dostarczona żądana część nadwyżki, względnie dostawa jej nie będzie zapewniona.

Niemcy i Austro-Węgry będą się starały popierać dowóz potrzebnych w Rumunii towarów, fabrykatów i półfabrykatów, surowców i t. d., zwłaszcza przedmiotów, potrzebnych do podniesienia gospodarstwa.

Ceny ustalone są w lejach (franki rumuńskie) za sto kilogramów, jak następuje: pszenica i żyto 38 lei, jęczmień 29, owies 29, kukurudza 29, hreczka 31, fasola 47, groch 42, rzepak 65, siemię 75, ziarna słonecznika 55.

Rząd rumuński odda austro-węgierskim i niemieckim przedsiębiorstwom żeglugi w dzierżawę na lat 30 grunta nadbrzeżne, potrzebne na urządzenie magazynów, składowi węgla i t. d.

Obchód ku uczczeniu 100 rocznicy urodzin Marksa w Krakowie.

Krakowscy robotnicy urządzili obchód markowski w niedzielę, 12 b. m., rano w Związku. — W sali Związku zebrało się kilkuset towarzyszy i towarzyszek. Nad trybuną dla mówców zawieszono portret wielkiego nauczyciela proletariatu.

Pierwszy przemawiał tow. poseł Daszyński, dając ogólną charakterystykę prac Marksa w dziedzinie nauki i praktyki socjalistycznej.

Tow. red. K. Czapliński omówił stanowisko Marksa w historyi socjalizmu i w krótkim zarysie przedstawił jego poglądy ekonomiczne i socjologiczne.

Następny tow. dr G. omówił stanowisko Marksa w kwestyi polskiej. Stwierdził, że Marks zawsze był stanowczym zwolennikiem odbudowania zjednoczonej Polski niepodległej. Był nim już w r. 1848, kiedy w dążeniu polskich emigrantów i spiskowców do wyzwolenia włościan polskich upatrywał główną dźwignię postępu społecznego na całym wschodzie Europy, a był nim i trzydzieści kilka lat później, kiedy na list pewnej grupy akademików polskich, którzy pojmując socjalizm w sposób doktrynersko-beznarodowy, szczyłi się obojętnością swoją dla sprawy polskiej, odpowiedział pouczeniem ich o doniosłości sprawy polskiej dla rozwoju demokracji w całej Europie i okrzykiem: „Niech żyje Polska”. Był więc Marks zwolennikiem odbudowania zjednoczonej Polski niepodległej nie tylko wtedy, kiedy w Polsce kwestya społeczna streszczała się jeszcze głównie w kwestyi włościańskiej, ale i później, kiedy w Polsce już oddawna istniał wielki przemysł fabryczny i liczny proletaryat wielkoprzemysłowy.

Nastąpiła część deklamacyjno-muzyczna czystego poranku.

Rozpoczął pianista p. Buchner polonozem Szopena. Następnie zaśpiewała pani Irma Radowska utwory Bramsa i Niewiadomskiego i wywołała żywe okłaski swoim pięknym głosem i daleko

posuniętą techniką wokalną. Następnie zawsze mile witana pani Laura Pytlińska deklamowała utwory Konopnickiej, serdecznie oklaskiwana. — Na samym końcu grał na skrzypcach p. Baruch, a kiedy skończył, publiczność się nie rozchodziła, lecz gorąco oklaskiwała skrzypka, chcąc go jeszcze raz usłyszeć.

Z miasta i z kraju.

Makę na tydzień bieżący będą wydawały sklepy miejskie dopiero od środy 15 b. m. Sposób wydawania będzie podany do wiadomości. We wtorek i środę, 13 i 14 b. m., otrzymają przypadające racje maki ci konsumenci, którzy z różnych powodów w ubiegłym tygodniu maki otrzymać nie mogli.

W sprawie reformy statutu miejskiego odbyło się w niedzielę zebranie poufne, urządzone przez Związek równouprawnienia kobiet. Referentki: dr Daszyńska-Golińska, dr Markowa i p. Weychert-Szymanowska wykazywały konieczność zdobycia czynnego i biernego prawa wyborczego dla kobiet w interesie miasta i społeczeństwa i przedstawiały szereg punktów w zakresie aprowizacji, opieki nad dziećmi i matkami, szkolnictwa i wychowania, gdzie współdziałanie kobiet jest konieczne, a brak tegoż powoduje w gospodarce miejskiej poważne braki, a w życiu bolesne niedomagania.

Jako wniosek z referatu p. dr. Ady Markowej wysunęła się potrzeba utworzenia w Krakowie żłóbków, tudzież poradni dla matek na wzór Lwowa. P. Weychert-Szymanowska poruszyła niezmiernie aktualną dziś sprawę założenia miejskiego gimnazjum żeńskiego wobec podniesienia honoraryów nauczycielskich i, co za tem idzie, wpisów w dotychczas istniejących jedynie gimnazyach prywatnych żeńskich.

Dyskusję z powodu spóźnionej pory odroczono na następny raz. Na zebraniu z radców miejskich byli obecni pp. poseł Daszyński i wiceprezydent Szarski.

Kelnerzy i kelnerki krakowskie odbyli 12 b. m., w sobotę, w nocy bardzo liczne zebranie, któremu przewodniczył tow. Oton Bogani. Stosunki wojenne i położenie, w jakim znalazły się różne zawody i grupy robotnicze w czasie wojny, omawiał z ramienia komisji zawodowej w obszernym referacie tow. Jasiński, który wykazał konieczność stworzenia silnej organizacji — co zebrani zupełnie uznali. Wybrano bowiem komitet organizacyjny, który zebrał wpisy i wkładki do organizacji i ma w najbliższej przyszłości opracować postulaty kelnerów do pracodawców. Rozchodząc się o godz. 5 i pół nad ranem postanowiono odbyć jeszcze jedno zebranie, tak samo poufne za zaproszeniami.

Kolonia lecznicza w Rabce. Wpisy ubogich chorych dzieci do rabezańskiej kolonii leczniczej rozpoczyna się z dniem 16 maja b. r. Odbywać się będą codziennie, z wyjątkiem uroczystych świąt, od godziny 10 i pół do 12 w południe w szpitalu św. Ludwika (ul. Strzelecka 2). Z dniem 31 maja b. r. wpisy będą stanowczo zakończone. Przyjmowane będą wyłącznie tylko dzieci z miasta Krakowa. Dzieci poniżej lat 7 i powyżej lat 12 nie mogą być przyjęte.

Zwyczajne Walne Zgromadzenie członków stowarz. spożywczego kolejarzy „Oszczędność” w Stryju odbędzie się dnia 26 maja 1918 r. o godzinie 3-ciej po południu w lokalu Konsumu (Szkoła P. P. Konduktorów).

Miśtat Antoni w Polskiej Ostrawie złożył 5 K na cele opieki nad legionistami, a 2 K na fundusz prasowy „Naprzodu”.

Stow. „Siła” w Maryańskich Górach na przedstawieniu amatorskiem urządziło zbiórki i zebrało na sali 33 K 53 h, a amatorzy złożyli 24 K 47 h. Razem 60 K na fundusz walki.

Reperatur teatru ludowego.

Wtorek: Śluby dębnickie.

Środa: Księżniczka czardasza.

Wydział Tow. Artystów polskich

„SZTUKA”

ma zaszczyt zawiadomić, że w niedzielę dnia 12 maja o godz. 11 przedpoł. w gmachu Tow. Sztuk Pięknych na placu Szczepańskim nastąpi otwarcie

XXI WYSTAWY „SZTUKI”

Wstęp 2 kor.

Ekspozytura Galicyjskiego Krajowego Zakładu Odzieżowego w Krakowie komunikuje niniejszem, że z dniem 6 maja b. r. przeniosła swe biura z Rynku 1. 30 na ul. Radziwiłłowską 1. 8 i że we wszystkich sprawach, dotyczących okręgu Izby Handlowej i Przemysłowej krakowskiej (t. j. 29 powiatów) należy zwracać się do biura Ekspozytury pod wyżej podanym adresem.

Przeciw bolom twarzy używajmy Feller'a nadwyzaj dobroczynnie działającego, ból kojącego fluidu z esencji roślin z marką „Elza“. 12 flaszek franco tylko 14 K 32 h u aptekarza E. V. Feller'a, Stubica, plac Elzy, Nr. 260 (Kroaeya). Wielu lekarzy zaleca go. 100.000 listów dziękczynnych. Powinien być w każdym domu. (ta) 34

Bar Narodowy

pl. Maryacki 3

poleca swą restaurację i bufet, śniadania, obiady i kolacje, duży wybór wędlin wiejskich czysto wieprzowych. — Ceny przystępne. — Wina austriackie i węgierskie, czerwone i białe. Wódka. Herbata. Piwo beczkowe.

Jan Szypulski.

KONKURENCYA.

Nowo otworzona pracownia sukien i konfekcji damskiej oraz dziecięcej przyjmuje do przerobienia używaną garderobę: wykonuje szybko i starannie według najnowszych modeli; przyjmuje wszelkie roboty krawieckie.

J. Müller, Kraków, Grodzka 43, wejście ulica Senacka 8, III. sklep od rogu.

„Maść arabska“

leczy parchy, świerzbę i liszaje u koni, bydła, świń i psów.

Zatwierdzona przez Urząd Zdrowia. Cena 10 kor. Główny skład na Królestwo Polskie: Apteka J. Kasprzykowskiego w Radomiu; na Lublin: Skład materyałów aptecznych Magierskiego i Turczynowicza, Krakowskie Przedmieście. Sprzedaż w aptekach i składach aptecznych.

HERBATON

przy badaniu przez c. k. Urząd dla badania środków spożywczych, został uznany jako nieszkodliwy dla zdrowia i znacznie lepszy od innych surogatów, wystarczy dać 2 łyżeczki na szklankę gotowanej wody a zastępuje w zupełności najlepszą herbatę z rumem.

Cena za 1 litr z rumem 3 K 80 h, bez rumu 2 K 80 h, flaszki proszę przynieść ze sobą.

Na prowincję wysyłam najmniej od 150 litrów, ponieważ mniejszych beczek nie mam. Przy zamawianiu proszę postać załadunek lub beczkę.

Kazimierz Ludwiński

Fabryka cukierków i „Herbaton“, Kraków, Bracka 5. Sklep.

Filia Karmelicka 18.

NASIONA:

LUBIN NIEBIESKI,
SERADELLE

i t. d.

dostarcza dopóki
zapas starczy

Związek Ekonomiczny Kółek
Rolniczych we Lwowie

obecnie:

Kraków, Rynek główny 1. 22.

NADESZŁO

500.000 farb

do farbowania materyi, jedwabiu i t. p.

1 paczka wystarcza na 250 gr. materyi. Cena 60 hal. Opis użycia w języku polskim.

L. WEINDLING,
Kraków, Grodzka 26, tel. 1596
Skład farb i perfumeryi.

Dzieje męczeńskie
Podlasia i Chełmszczyzny

L. Wasilewskiego

wydanie II. znacznie rozszerzone, z mapką — poleca:

Centralne Biuro Wydawnictw
w Krakowie, Grodzka 20.

Cena egzemplarza 2 K 80 h. Do nabycia w Biurze i we wszystkich księgarniach. Katalogi nakładowe wysyłamy na żądanie darmo i opłatnie. Wysyłka na pocztę pocztową tylko za uprzednim nadesłaniem należności i 60 h. na opłatę pocztową.

Flaszki

z wody mineralnej

kupuje każdą ilość i płaci najwyższe ceny fabryka „ISKRA“, Kraków, ulica Łobzowska 1. 8.

Kupuje garderobę męską
używaną i t. p.

Korespondentkę napisać do
L. SCHMAUSA,
Kraków, Szeroka 22.

Włosy

wyczesane i obcięte kupuje i płaci dobre ceny Zygmunt Lamensdorf, Kraków, Sławkowska 11.

Zgubiono

na ul. Basztowej przed domami Nr. 1, albo 8 portfel czarny, zawierający paszport, metrykę urodzenia, kartę wojskową Legionów polskich i około 500 kor. w banknotach, fotografie, bilety. Znalazcę uprasza się o oddanie tegoż u pana Dyrektora Paskowskiego, ul. Basztowa 8 za wynagrodzeniem.

Do wynajęcia

3 duże pokoje, kuchnia, pokój przy kuchni, 2 przedpokoje na biura lub zakł. przem. Plac W.W. Świętych 1. 8.

Dnia 2 maja 1918 roku wydalili się z domu 10-letni chłopiec z IV kl. lud. Józef Jaroń z Jaworzna. Ubrany był w spodnie brązowe akşamitne, marynarkę czarną zimową, kapelusz czarny ze starszej osoby, bez butów, jest to chłopiec szczupły brunet. Ktoś o nim coś wiedział proszę chłopca u siebie zatrzymać i donieść pod adresem: Antoni Jaroń, Kołaj Gwarectwa Jaworznickiego p. Jaworzno.

Poszukuje się zaraz

2 szoferów

do samochodu osobowego i ciężarowego. Oferty pod II. S. przyjmuje Biuro Ogłoszeń Feliksa Staltera, w Krakowie, ul. Grodzka 1. 13.

Praktykanta izr.

do biura przemysłowego poszukuje się. — Władysław w Biurze ogłoszeń Feliksa Staltera, Kraków Grodzka 13.

Kilkunastu
stelmachów
kowali
lakierników

znajdzie stałe zajęcie w warsztatach Ekspozytury Rolniczej c. k. Namiestnictwa Podgórze, ul. Wileńska 7. Zgłoszenia między godz. 5—6 w kancelaryi.

Poszukuje się do biura

WOŹNEGO

żonatego.

Zgłoszenia do Dyrekcyi Krajowych kopalń węgla, Kraków, ulica Szewska 1, III p.

Kilka kobiet

do naprawy worków poszukuje Wojenny Zakład obrotu zbożem Ekspozytura w Krakowie. Zgłoszenia w magazynie ul. Warszawska 19.

Zdolne panny

samodzielne

z płacą dzienną od K 8 wzwyż potrzebne do pracowni sukien damskich

p. Dominikański 2, II. piętro.

Inkasentka

na godzinę dziennie potrzebuje. — Zgłoszenia: Instytut Straży Nocej, Gertrudy 29.

Pracznia i pokojowa

z praniem i prasowaniem, potrzebne zaraz na wieś do dworu. Zgłoszenia piśmienne lub osobiste ze świadectwami na ul. Siemiradzkiego 5, parter na lewo.

Galicyjska Spółka zbytu jaj i drobiu
w Krakowie

przenosi z dniem 17 maja b. r. biura swe do Lwowa, Jagiellońska 7.

Od dnia 14 maja b. r. należy wszelką korespondencję skierować pod nowym adresem

Lwów, Jagiellońska 1. 7.

Adres telegraficzny:

„OVUM“ LWÓW.

Korespondentka (izraelitka)

polsko niemiecka, stenotypistka, obznajomiona z pracami biurowymi, zostanie natychmiast przyjęta do biura handlowo-przemysłowego. — Zgłoszenia pisemne do biura ogłoszeń Feliksa Staltera, Kraków, Grodzka 13.

Cieśli i robotników

przyjmie na dobrych warunkach Przedsiębiorstwo E. Uderski i Ska, Kraków, ul. Sebestyana 1. 20.

Panienkę

znającą się na robotach włosowych i znającą początki czesania, poszukuje Zygmunt Lamensdorf, Kraków, ulica Sławkowska 11.

Panny sklepowej

do działu medycznego, możliwie rutynowanej.

Pomocnika handlowego

do działu toaletowego poszukują zjednoczone firmy DROBNER—KRAKÓW.

Poszukuje się

rutynowanego buchaltera

władającego zupełnie poprawnie językiem polskim i niemieckim. Zgłoszenia osobiste w godzinach między 10—12 i 3 1/2—6 kancelarya „Zakładu odnawiania odzieży c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych“, Kraków-Podgórze, ul. Nadwiślańska 1. 10.

Ważne dla wszystkich!

MERKUR i ULTRA

najlepsze farby do bielizny

PALATYN

najlepsza farba do materyi, płótna, jedwabiu i t. d. w różnych kolorach

WSZĘDZIE DO NABYCIA

Główny skład na Galicyę i Austro-Węgry

DOM HANDLOWY

J. LESERKIEWICZ

KRAKÓW, ZIELONA 8.

WODOCIĄGI DLA MIAST, GMIN, FOLWARKÓW.

Pompy w wielkim wyborze wszelkiego rodzaju oraz części składowe jakoteż reperacje tychże skutecznie i dostarcza

Inż. JOZEF SCHROLL, filia Kraków, Pawia 3.